

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3988/2023
06.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Стевановић Ћеран, адвокат из ..., против тужене „РБА Банка“ АД из Новог Сада, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2025/23 од 26.07.2023. године, у седници већа одржаној 06.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2025/23 од 26.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2025/23 од 26.07.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2390/21 од 19.04.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење тужене о отказу уговора о раду број .. од 20.01.2021. године и обавезе тужена да врати тужиоца на рад (став први изреке првостепене пресуде) и обавезан тужилац да исплати туженој на име трошкова парничног поступка износ од 142.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате (став други изреке првостепене пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 .. 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. У ревизији се указује на учињене битне повреде ЗПП из члана 374. став 1. и став 2. тачка 12.. Међутим, како се у ревизији одређено не наводи о којој се евентуално битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињеној у поступку пред другостепеним судом ради, а која је била или је могла бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде, то се у том делу ревизијом не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде. Због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да наведена битна повреда није прописана као разлог за изјављивање ревизије одредбама члана 407. став 1. тачка 1. – 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код тужене на радном месту руководиоца Филијале Дана 20.01.2021. године, донето је оспорено решење о престанку радног односа тужиоцу са даном достављања наведеног решења, којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 24.01.2018. године, због теже повреде радне обавезе из члана 179. став 2. Закона о раду и члана 117. став 2. и 118. Правилника о раду и тачке 9.3. и тачке 9.4. Уговора о раду. У образложеном оспореном решења, донетог уз сагласност председника Извршног одбора, овереног печатом туженог и потписаном од стране руководиоца људских ресурса ББ, урученог тужиоцу дана 04.01.2021. године, наведено је да је, по разматрају тужиоачевог изјашњења на упозорење о потојању разлога за отказ Уговора о раду утврђено да су тежина и природа повреда такве да тужилац не може да настави код послодавца, јер је противно Закону о раду, Правилнику о раду тужене и Уговору о раду злоупотребио позицију на којој ради и прекорачио дата овлашћења, процедуре и акта банке, није поступио према писаним налозима и инструкцијама руководиоца и нарушио углед и репутацију банке, несавесним и немарним извршавањем радне обавезе и дужности, тако што је: 1) дана 13.10.2020. године, учествовао у одобравању кредита својој блиској сродници ВВ у износу од 1.650.000,00 динара, без претходног тражења сагласности „Compliance“, чиме је прекршио процедуру за одобравање кредита у случајевима постојања сукоба интереса, као и Кодекс понашања за запослене који налаже поступање у оквиру поверених овлашћења; 2) што је у више наврата: - дана 19.05.2020. године, дана 17.07.2020. године, дана 26.08.2020. године и дана 12.10.2020. године путем службеног мејла трећим лицима, односно запосленима других банака и/или неовлашћеним лицима доставио податке и информације о клијентима и потенцијалним клијентима банке, а које се у складу са законским прописима и актима банке сматрају банкарском и пословом тајном и то; 3) што је дана 12.11.2020. године и 30.11.2020. године лично преузео 8 чекова на име клијента своје мајке клијента И.К., без присуства клијента и без његовог овлашћења, што представља кршење процедуре и аката банке и злоупотребу позиције на којој се налази; 4) што су на рачун тужиоачеве мајке извршене три сумњиве уплате од стране клијената Филијале ... којима је та филијала одобрила кредите (уплате на рачун мајке тужиоца извршене су у дане када је банка одобрила кредит) и то дана 26.02.2020. године уплата од 50.000,00 динара за кредит одобрен у износу од 480.000,00 динара, дана 25.09.2020. године уплата износа од 10.000,00 динара од стране клијента Д.Г. коме је одобрен кредит од 620.000,00 динара, дана 25.09.2020. године уплата од 12.000,00 динара од стране клијента Д.Р. коме је одобрен

кредит од 1.000.000,00 динара, с тим што је у опису трансакција наведен АА; 5) као и због неуобичајено великог броја издатих чекова на своје име - 144 чека вредности 5.000,00 динара, од чега је истог дана у кладионици РНУКЕТ реализовано 115 чекова, због чега је банка добила више дописа и усмених сугестија да је тужилац у дуговима због коцкања и клађења, те да постоји могућност да банка због тога изгуби ове и друге клијенте, јер његово негативно понашање утиче на углед и репутацију банке.

Уз сагласност председника Извршног одбора, који је био обавештен о свим наведеним чињеницама, тужиоцу је дана 04.01.2021. године уручено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, које је потписао директор људских ресурса ББ и које је било оверено печатом банке. По изјашњењу тужиоца у остављеном року од 8 дана, решењем туженог које је тужиоцу достављено дана 22.01.2021. године, истом је отказан уговор о раду. Побијано решење оверено је печатом туженог и потписано од стране руководиоца Сектора за послове са становништвом, малим и средњим предузећима ГГ и руководиоца Сектора за људске ресурсе ДД.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су утврдили да је поступањем на изложени начин тужилац својом кривицом учинио повреду Кодекса понашања за запослене донетом од стране тужене, затим члана 118. тачка 2., чланова 23-25., 27., 33. и 38. Правилника о раду, те тачке 4.3.6. Упутства за дисциплину рада и понашања у банци, тачке 9.3. и 9.4. (подтачке 2., 3., 10., 24., 25., 26., 28., 29. и 39.), у вези са чим је упозорен у складу са одредбом чланом 179. став 2. тачка 1., 2. и 5. Закона о раду, те је уз поштовање законом прописане процедуре тужена тужиоцу оправдано отказала Уговор о раду.

У спору из радног односа, суд, законитост оспореног решења цени са становишта правилне примене материјалног права, повреду правила поступка и чињеничног стања из оспореног решења.

Одредбом члана 179. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05 ... 95/18 – аутентично тумачење) је прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе. Одредбом члана 117. став 2. тачка 2. Правилника о раду туженог је предвиђено да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћења. Одредбом члана 118. истог Правилника је прописано да, поред случајева повреду радне обавезе и непоштовања радне дисциплине утврђених у члану 117. став 2. и 3. овог Правилника, послодавац може запосленом отказати уговор о раду и због повреда радне обавезе и непоштовања радне дисциплине. Одредбом члана 9.3. Уговора о раду од 27.07.2017. године је предвиђено да су случајеви повреду радне обавезе и непоштовања радне дисциплине због којих послодавац може запосленом да отказати уговор о раду, утврђени Законом о раду, општим актом послодавца, Кодексом понашања за запослене, Упутством за дисциплину рада и понашања у банци, Правилима понашања СА групација и другим актима банке, а тачком 9.4. да поред случајева повреду радне обавезе и непоштовања радне дисциплине који су утврђени у актима наведеним у тачки 9.3. овог уговора, послодавац може запосленом

отказати уговор о раду и због повреда радне обавезе и непоштовања дисциплине, ближе наведеним у овој тачки.

Према томе, како су по налажењу овога суда у конкретном случају утврђене чињенице у односу на описане повреде за које су нижестепени судови утврдили да постоје, а на којима је између осталог засновано оспорено решење, које је донето у законом регулисаном поступку, имајућу у виду да је доношењу оспореног решења претходило упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду из члана 179. став 2. тачка 1., 2. и 5. Закона о раду у смислу члана 180. тог закона, због учињених повреда радних обавеза, то су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, јер је за постојање законитости решења о престанку радног односа отказом уговора о раду, довољно постојање једног отказног разлога.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује да је приликом доношења упозорења и оспореног решења дошло до погрешне примене члана 192. Закона о раду.

Наиме, у том делу другостепени суд је правилно оценио као неосноване жалбене наводе, када је навео да је упозорење којим је тужена упозорила тужиоца да су се стекли услови да му се откаже уговор о раду потписано од стране руководиоца људских ресурса ББ, а који је Одлуком о преношењу овлашћења за одлучивање о појединим правима, обавезама и одговорностима запослених од 28.08.2018. године, донетом од стране Извршног одбора тужене, овлашћен као запослени код тужене на пословима руководиоца људских ресурса да може да обавља послове одлучивања о свим правима, обавезама и одговорностима запослених из области радних односа, као и да су ГГ и ДД били овлашћени за потписивање побијаног решења о отказу уговора о раду, с обзиром на то да је побијано решење о отказу ГГ као руководиоца за пословање са становништвом, малим и средњим предузећима и члан извршног одбора са ограниченим овлашћењем за заступање, потписао уз супотпис ДД, као руководиоца Службе за људске ресурсе. Према томе, произилази да су ББ и ДД, као руководиоци људских ресурса, били овлашћени за предузимање радњи код тужене из области радних односа, због чега је без утицаја указивање у ревизији да у уводном делу упозорења и оспореног решења нису наведене одлуке о преносу овлашћења.

При томе, како се одбија као неоснована ревизија тужиоца и наводи из ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овога суда, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду у смислу члана 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић